

РЕШЕНИЕ

№ 922

гр. София, 12.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 14.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **4044** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 233 и чл. 250 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).
Образувано е по жалба от Б. Р. Я. срещу Заповед № з-4373/29.03.2012 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, във вр. с чл. 230, ал. 2, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи (ППЗМВР) му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение за заеманата от него длъжност полицаи в група „Охрана на обществения ред” на сектор „Охранителна полиция”, към 03 Районно управление „Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, категория Е - III степен.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 3-5 от АПК. Твърди се, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като със същата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение”, без да е доказано извършване на дисциплинарно нарушение. Изложени са най-общи доводи за допуснати процесуални нарушения в производството по издаване на оспорената заповед. По така изложените съображения е изразено искане Заповед № з-4373/29.03.2012 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи да бъде отменена като незаконосъобразна.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, лично и чрез упълномощения адвокат Т. поддържа жалбата и изразява искане за отмяна на оспорения акт. Претендира се присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – директорът на СДВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3-5 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със Заповед № з-4373/29.03.2012г. на директора на СДВР на основание чл. 224, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, във вр. с чл. 230, ал. 2, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи (ППЗМВР) на Б. Р. Я. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение от заеманата от него длъжност полицаи в група „Охрана на обществения ред” на сектор „Охранителна полиция”, към 03 Районно управление „Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, категория Е - III степен. Дисциплинарното наказание „уволнение” е наложено на основание чл. 227, ал. 1, т. 10 - извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата. Дисциплинарното наказание „уволнение” е наложено поради това, че е прието за установено, че на 01.01.2011г., около 10:30ч. в [населено място], кв. И., в извънработно време, при управление на моторно превозно средство, марка „Ф.”, модел „Г.”, с рег. [рег.номер на МПС], движейки се по [улица], с посока на движение от булевард И. шосе към булевард Околовръстен път, Б. Р. Я., полицаи в група „Охрана на обществения ред” на сектор „Охранителна полиция” към 03 Районно управление „Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи е реализирал пътно-транспортно произшествие като е самокатастрофирал в бетонен панел, срещу входа на поделение № 48920. Произшествието е посетено от екип на отдел „Пътна полиция” – СДВР. Съставен е протокол за ПТП № 1377517, в който, в гарафа „участник Г” са вписани данните на Б. Р. Я.. Отражено е, водачът на МПС Б. Я. отказва да му бъде извършена проба за употреба на алкохол, посредством техническо средство за установяване наличие на алкохол в издишвания въздух. Това обстоятелство е отразено и в съставения акт за установяване на административно нарушение, серия Б, № 832553/01.01.2011г. На Б. Я. е издаден талон за медицинско изследване № 0328302, в който също е отразено, че Я. отказва предварителна проба с техническо средство. Т. е връчен на Б. Я. на 01.01.2011г. в 14:50ч. и е отразено, че следва да се яви в I МБАЛ-С. до 45 минути. В I-ва МБАЛ-С. Б. Я. отишъл, придружен от баща си Р. Я. П. и негов познат – И. Б. В.. Дежурен лекар в I-ва МБАЛ – С. в спешен кабинет бил Б. Я. И., на длъжност лекар терапевт в отделение „Болнично диагностично-консултативен блок” в I-ви приемно-консултативен кабинет на „Приеман сектор” за спешна хоспитализация. Б. И. бил склонен от Б. Р. Я. да вземе проба за наличие на алкохол в кръвта от неговия баща Р. Я. П.. По случая е образувано досъдебно производство № 10-П/2011г. по описа на следствен отдел на Софийска градска прокуратура, прокурорска преписка № 3-105/2011г., по описа на Софийска районна прокуратура. Направен е извод, че от Б. Р. Я. са извършени деяния несъвместими с етичните правила за поведение на

държавните служители в МВР (прието като нарушение на т. 17, буква „в” на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР).

Дисциплинарното производство срещу Б. Р. Я. е образувано със Заповед № з-161/05.01.2011г. на директора на СДВР. Определен е дисциплинарно-разследващ орган за изясняване на фактите и обстоятелствата, изнесени в писмо от дирекция „Вътрешна сигурност” – МВР, във връзка с извършени процесуално-следствени действия по пр.пр. № 3-105/2011г., по описа на Софийска районна прокуратура по ДП № 370/2011г. на следствен отдел при СГП. Заповедта е съобщена на служителя лично, на 09.01.2012г., удостоверено с подпис на служителя. В посочената заповед е указано правото на служителя да дава обяснения и да представя доказателства. Със заповед № з-1267/31.01.2012г. на директора на СДВР е удължен срока на образуваното дисциплинарно производство, до 24.02.2012г.

На 08.02.2012г. на жалбоподателя, при условията на отказ, удостоверено с подписите на двама свидетели, е връчена покана за даване на писмени обяснения, за допуснатото дисциплинарно нарушение на 01.01.2011г. С протокол рег. № 6220/08.02.2012г. е удостоверен отказ за даване на писмени обяснения.

В хода на проверката е получено Постановление за прекратяване на досъдебно производство от 21.01.2011г. на Софийска районна прокуратура. В същото е изложено, че Б. Я. е отишъл в спешния кабинет и провел разговор с Б. И.. По време на разговора го склонил да вземе кръв за изследване от неговия баща, за да не бъде установена концентрацията на алкохол в кръвта му при последващото изследване. Б. И. се съгласил. В бланка на „Протокол за медицинско изследване за употреба на алкохол или друго упойващо вещество” Б. И. саморъчно вписал данните на Б. Я.: трите му имена, ЕГН, лична карта и адрес. Взетата кръвна проба била запечатана по съответния ред и на 03.01.2011г. била изпратена за изследване в Специализирана химическа лаборатория на МБАЛ С. А. АД - С.. След проведеното лабораторно изследване било установено, че в предоставената кръв за изследване не се установява наличието на алкохол.

Съгласно Наредба № 30 /2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на МПС в СХЛ - МБАЛ С. А. АД - С. се съхранявала втора /контролна / проба от взетата за изследване кръв. С протокол за доброволно предаване от 28.03.2011г. същата била предадена от лаборант в лабораторията на водещия разследването.

В хода на разследването Р. Я. П. е отказал да даде доброволно сравнителен материал от кръв за назначаване на експертиза. С Определение на СРС - НО във връзка с отправено искане на основание чл.146 ал.3 от НПК е разрешено принудително изземване на образци за сравнително изследване от Р. П..

От назначената в хода на разследването съдебно-медицинска експертиза за идентификация чрез ДНК - анализ № 4/11г. на КСМД е установено, че пробата от кръв, взета на 01.01.2011г. е на мъж. Впоследствие е назначена съдебно -медицинска експертиза, като за целта на изследването е взета кръв за изследване от Р. Я. П.. След проведено изследване чрез ДНК - анализ е установено съвпадение между демонстрираните алели при съответно изследваните генетични маркери при пробата кръв от СМЕ на ВД чрез ДНК-анализ № 4/11г. условно обозначена като „проба кръв - Б. Я.- 01.01.2011г.”, изграждащи комбинирания ДНК профил с характеристиките на комбинирания генотип на кръвта, т.е. тя произхожда от Р. П..

От назначената съдебно - графологична експертиза е установено, че ръкописният

текст върху бланка „Протокол за медицинско изследване за употреба на алкохол или друго упойващо вещество” от 01.01.2011г. е изписан от Б. Я. И.; подписът срещу „Лекар:” на гърба на документа е положен от Б. Я. И.; подписът срещу „Освидетелстван.” на гърба на документа не е положен от Б. Р. Я..

Б. Я. И. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл.311 ал.1 вр.чл.20 ал.2 вр.ал.1 от НК, което е извършено в качеството му на длъжностно лице. За същото престъплението като подбудител е привлечен Б. Р. Я..

Установено е наличие на основания за прекратяване на досъдебното производство, тъй като съгласно Тълкувателно решение № 2/21.12.2011г. на ВКС лекарите, които не осъществяват ръководна функция или функции по управление на чуждо имущество, не са длъжностни лица по смисъла на чл.93 ал.1 б. „б” от НК. Б. И. не е осъществявал ръководна функция или функция по управление на чуждо имущество.т.е. деянието е несъставомерно по чл.311 ал.1 от НК. По тези съображения е прекратено досъдебното производство и по отношение на подбудителя към извършване на престъпление по чл.311 ал.1 от НК - Б. Я..

Резултатите и констатациите от проведеното дисциплинарно производство са отразени в справка № 7338/15.02.2012г., връчена на Б. Я. на 16.02.2012г., срещу подпис. В справката е направено предложение на Б. Р. Я. да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение”. Във връзка с изготвената справка на служителя е връчена покана за даване на писмени обяснения на 16.02.2012г. От Б. Я. са дадени писмени обяснения с вх. № 7634/17.02.2012г. на ОЗ РУ „П”- СДВР. Изготвено е становище на дисциплинарноизследващия орган с рег. № 7646/17.02.2012г. на ОЗ РУ „П” – СДВР, с което е потвърдено предложението за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение”.

В производството по настоящото дело са приети свидетелските показания на Г. П. М.. Свидетелят потвърждава, че на 01.01.2011г., в качеството си на младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция” – СДВР е посетил ПТП на бул. Р., пред входа на военното поделение. Установен е лек автомобил, претърпял ПТП в бетонна преграда пред поделението. Водачът на автомобила се е появил след около половин час, бил е в полицейска униформа и е казал, че е посетил близкото болнично заведение И.. Водачът на МПС е отказал да бъде подложен на проверка за употреба на алкохол, за което му е съставен акт за установяване на административно нарушение. Написан му е талон за медицинско изследване.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Видно от отбелязването върху заповедта, същата е получена от жалбоподателя лично, срещу подпис на 30.03.2012г. Жалбата е подадена чрез административния орган на същата дата. Спазен е срокът по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 228, т. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че дисциплинарното наказание му е наложено след изтичането на срока по чл. 225 ЗМВР. Съгласно чл. 223, ал. 1 ППЗМВР нарушението се счита открито, когато компетентният да наложи дисциплинарното наказание орган разполага с достатъчно доказателства за извършеното нарушение и самоличността на нарушителя. Обобщената справка,

съдържаща резултатите от проведеното дисциплинарно производство, вследствие на които е формирано мнение за наличие на извършено тежко дисциплинарно нарушение е изготвена на 15.02.2012г. Съдът намира, че именно това е най – ранната дата, на която компетентния да наложи наказанието орган е разполагал с информация относно дисциплинарната преписка и съдържащите се в същата материали и е имал възможност да пристъпи към установяване на дисциплинарното нарушение по реда и условията на чл. 229, ал. 1 – ал. 4 ЗМВР. Заповедта е издадена на 29.03.2012г., поради което е спазен двумесечния срок от откриване на нарушителя. Спазен е и двугодишния срок по чл. 225, ал.2 от ЗМВР, приложим в конкретния случай, тъй като се касае за извършване на тежко дисциплинарно нарушение. Деянието, квалифицирано като дисциплинарно нарушение е извършено на 01.01.2011г., а наказанието е наложено на 29.03.2012г.

Съгласно разпоредбата на чл. 229, ал.1 от ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В случая, на държавния служител е била предоставена възможност на депозиране писмени обяснения във връзка с резултатите от дисциплинарното производство, като му е връчена покана рег. № Я 11574/19.03.2012г. Писмени обяснения са представени на 23.03.2012г., с вх. № Я 12354/23.03.2012г. на СДВР. Следователно, при издаването на заповедта са спазени изискванията на чл. 229, ал.1 от ЗМВР.

По делото не се спори за това, че на 01.01.2011г., след реализирането на ПТП Б. Я. е отказал да бъде проверен за употреба на алкохол пред органите на отдел „Пътна полиция” – СДВР. За същото е съставен акт за установяване на административно нарушение. Не са представени доказателства, които да потвърждават твърденията на жалбоподателя, че даването на проба е било невъзможно поради нараняване на устните. Жалбоподателят не е представил доказателства, че впоследствие е изпълнил задължението и е дал проба за изследване наличието на алкохол в кръвта. Срещу дежурния лекар в I-ва МБАЛ, където е бил изпратен Б. Я. е било образувано досъдебно производство именно поради това, че същият съзнателно е взел проба от друго лице, представяйки го за Б. Я.. Прекратяването на досъдебното производство не означава липса на извършено деяние. Видно от съдържанието на Постановление за прекратяване на досъдебно производство от 21.01.2011г. на Софийска районна прокуратура досъдебното производство е прекратено не поради неустановено извършване на посоченото деяние, а поради това, че същото е несъставомерно по чл. 311, ал.1 от Наказателния кодекс, тъй като лекарят Б. И. не отговаря на характеристиките за длъжностно лице по смисъла на чл. 93, ал.1, б. „б” от НК. Обстоятелството, че Б. Я. не е дал пробата лично, а Б. И. е взел проба за изследване от баща му се потвърждава и от писмените обяснения на Б. И., дадени в хода на дисциплинарното производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 230, ал.1, т.2 от ЗМВР, при наличие на данни за извършено тежко дисциплинарно нарушение по чл. 227 дисциплинарното производство се образува с писмена заповед на органа по чл. 186, ал.1 от ЗМВР. Съгласно разпоредбата на чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР дисциплинарното наказание уволнение се налага задължително в случаи на извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение. Разпоредбата на чл. 230, ал.2, т. 4 от ППЗМВР дефинира

като друго тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, което е несъвместимо с оставането на служба в МВР и за което също се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, извършването на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата.

Съгласно чл. 224 от ЗМВР, дисциплинарната отговорност обхваща нарушение на служебни задължения, неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР, издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповеди и разпореждания на ръководството на МВР и преки ръководители, неспазване на служебни правомощия, както и неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, който съгласно чл. 21, т. 12 от ЗМВР се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Следователно, дисциплинарната отговорност на държавните служители в МВР обхваща и случаите, в които не са спазени правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Видно от приложения по делото списък на служителите „ООР“ запознати с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР Б. Р. Я. е запознат със съдържанието на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № Из-2013/08.11.2006 г.

В резултат от извършеното дисциплинарно производство е установено, че на 01.01.2011г. Б. Р. Я., след претърпяно ПТП – самокатастрофа е отказал да бъде проверен за употреба на алкохол, като и впоследствие не е дал проба за изследване. Описаните действия не съответстват на изискванията поставяни към държавните служители в МВР, а именно спазване на законността, охрана правата на гражданите и формиране на положителен облик на Министерството на вътрешните работи. В този смисъл, основателно е направеното от административнонаказващия орган заключение, че с поведението си Б. Р. Я. е нарушил разпоредбите Етичния кодекс за поведението на държавните служители в МВР, утвърден със Заповед № Из-2013/06.11.2006 г. на министъра на вътрешните работи. Съгласно разпоредбата на т. 17, б. „в“ от Етичния кодекс държавният служител, независимо от неговата категория и заемана длъжност, в качеството си на участник в пътното движение се подчинява на разпорежданията на контролните органи относно установяване на управлението на МПС след употреба на алкохол или на друго упойващо вещество. Поведението на Б. Р. Я. несъответства на правнодължимото от него поведение, в качеството му на държавен служител в МВР.

Предвид изложеното, Заповед № з-4373/29.03.2012 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, във вр. с чл. 230, ал. 2, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи на Б. Р. Я. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение за заеманата от него длъжност полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“, към 03 Районно управление „Полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, категория Е - III степен, е издадена в съответствие със законовите разпоредби, а подадената срещу същата жалба следва да се отхвърли като

неоснователна.

*Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд – София град, I – во отделение, 16 - ти състав,*

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Р. Я., срещу Заповед № з-4373/29.03.2012 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: